

कुर्यात् पञ्चदश्यां पीडां मनुजाधिपस्यैव ॥
नागरकायामभ्यन्तरस्थिता याधिनाश्वाच्छस्था ।
परिवेषमधरेखा विज्ञेया क्रन्दसाराणाम् ॥
रक्तः श्यामो रूचश्च भवति येषां प्रराजय-
स्तेषाम् ।
क्षिप्रः श्वेतो द्युतिमान् येषां भागो जय-
स्तेषाम् ॥”)

परिवेषणम् । इति हेमचन्द्रः ॥

परिवेषकः, पुं, (परिवेषतीति । परि + विष् +
खुल्) परिवेष्टा । परिवेषणकर्त्ता । तस्य
लक्षणं यथा,—

“स्नातश्चन्दनचर्चितः सुवसनः सखी प्रसन्नाननः
स्यद्राक्षा सुभगः प्रसन्नहृदयः श्रीकान्तपूजारतः ।
स्वामिन्नेहपरः स्वकार्यनिपुणः प्रौढो वदान्यः शुचि-
र्विप्रो वा परिवेषकस्तु कुलजन्मान्योऽपि वा
भूपतेः ॥”

इति पाकराजेश्वरः ॥

परिवेषणं, स्त्री, (परि + विष् + णिच् + लुट्) वेष्ट-
नम् । भोजनार्थं भोजनपात्रे अन्नादेर्दानम् ।
अथ आहुते परिवेषणं मनुः ।

“पाणिभ्यान्मूर्धसंगृह्य स्वयमन्नस्य वह्नितम् ।
विप्रान्तिके पितृन् ध्यायन् शनकैरुपनिक्षिपेत् ॥
अन्नस्येति हतौयार्थं षष्ठी वह्नितं पूरितं पात्र-
मिति शेषः । उपनिक्षिपेत् परिवेषणार्थम् ।
तथा च पाकस्थाल्या आहृत्य प्रथमं भोजन-
पात्रे न देयं किन्तु स्थाल्यादिकं पाणिभ्यां पात्र-
समीपे भूमौ संस्थाप्य पश्चात् पाणिभ्यां पात्र-
ान्तरितभ्यां आहुते परिवेषयेत् । उभाभ्यामपि
हस्ताभ्यामाहृत्य परिवेषयेदिति मतस्यपुरा-
णात् । यत्तु आहुते परिवेषणान्तु दक्षिणपाणि-
मात्रेणैवाङ्गानभिधानादिति मैथिलोक्तं तन्न ।
एकेन पाणिना दत्तं शूद्रादत्तं न भक्षयेदित्यादि
पुराणीयेन एकपाण्दित्तशूद्रादत्तभक्षणविधेन
तन्मात्रपरिवेषणस्यापि निषिद्धत्वात् पाणिभ्या-
मपि पात्रान्तरितं क्त्वा देयम् ।

हस्तदत्ताश्च ये स्नेहा लवणं अङ्गनानि च ।
दातारं नोपतिष्ठन्ते भोक्ता मुङ्क्ते च किंस्वियम् ॥
तस्मादन्तरितं देयं पर्जन्यात् ह्येन वा ।
प्रदद्यान्न तु हस्तेन नायसेन कदाचन ॥
इति विश्ववचनेन सामान्यतोऽभिधानात् । पिठ-
भक्तितरङ्गिण्यामथैवम् । मनुः ।

गुणांश्च स्तपशाकादान् पयो दधि घृतं मधु ।
विष्यसेद्यत्रतः सन्ध्याभूमावेव समाहितः ॥
आमिषं पानपात्रश्च भोक्तुर्दक्षिणतो न्यसेत् ।
मध्यं भोज्यश्च विविधं मूलानि च फलानि च ॥
हृद्धानि चैव मांसानि पानानि सुरभीणि च ।
उपनीय च तत् सर्वं शनकैः सुसमाहितः ॥
परिवेषयेत् प्रथमो गुणान् सर्वान् प्रचोदयन् ।
गुणान् उपकरणाणि भूमावेव न तु अङ्गनादि-
पात्राणि अन्नादि पात्रोपरि निक्षिपेत् ॥” इति
आहृतत्वम् ॥

परिवेषिका, स्त्री, (परिवेषति वा । परि + विष्

+ खुल् । स्त्रियां टाप् अत इत्वञ्च ।) परि-
वेषणकर्त्री । तस्या लक्षणं यथा,—

“स्नाता विशुद्धवसना नवधूपिताङ्गी
कर्पूरसौरभमुखी नयनाभिरामा ।
विन्माधरा शिरसि बहुसुगन्धिपुष्पा
मन्दस्मिता चित्तिभ्रतां परिवेषिका स्यात् ॥”

इति पाकराजेश्वरः ॥

परिवेष्टितं, त्रि, सर्वतोभावेन वेष्टितम् । तत्-
पथ्यायः । परिच्छिन्नम् २ वलयितम् ३ निवृतम्
४ परिष्कृतम् ५ परीतम् ६ । इति हेमचन्द्रः ॥
परियाद्यः, पुं, (परि सर्वतोभावेन विध्यतीति ।
परि + यध्यौ ताङ् + “श्वाद्युधेति” ३ । १ ।
१४१ । इति णः ।) अन्ववेतसः । इमोत्पलः ।
इत्यमरः । २ । ४ । ३०, ६० ॥

परिव्रज्या, स्त्री, (परि + व्रज + भावे क्यप् । स्त्रियां
टाप् ।) तपस्या । इति हेमचन्द्रः । १ । ८१ ।
(इतस्ततो भ्रमणम् । यथा, मनुः । १० । ५२ ।
“वासांसि षट्केलानि भिन्नभाङ्केषु भोजनम् ।
कार्यायसमलङ्कारः परिव्रज्या च निवृत्तः ॥”
“लौहवलयोदि चालङ्करणं सर्वदा च भ्रमण-
शीलत्वम् ॥” इति कुल्लुकभट्टः ॥)

परिव्राजः, पुं, (परिव्रज्य सर्वान् विषयभोगान्
गृह्णाद्यमाद् व्रजतीति । परि + व्रज् + संज्ञायां
कर्त्तरि घञ् ।) परिव्राट् । इत्यमरटीकायां
रमानायः ॥

परिव्राजकः, पुं, (परिव्राज + स्वार्थे कन् । परिव्रज-
तीति । परि + व्रज् + खुल् वा ।) परिव्राट् ॥
(यथा, गोः रामायणे । ३ । ५५ । २ ।
“स परिव्राजकश्चक्रा महाकायशिरोधरः ।
प्रतिपेदे स्वकं रूपं रावणो राक्षसाधिपः ॥”)

परिव्राजिः, स्त्री, (परि + व्रज् + णिच् + इन् ।)
आवणी । इति राजनिर्घण्टः ॥ युक्तुङ्गो इति
भाषा ॥ (आवणीमङ्कपणीशब्दधोरस्या
विशेषो ज्ञेयः ॥)

परिव्राट्, [ज्] पुं, (परिव्रज्य सर्वं विषय-
परिव्राड्, भोगं गृह्णत्यायमाद् व्रजति
गच्छतीति । परि + व्रज् + क्तिप् दीर्घञ् ।)
चतुर्थाश्रमी । तत्पथ्यायः । भिक्षुः २ कर्मन्दी ३
पाराशरी ४ मस्करो ५ । इत्यमरः । २ । ७ । ४२ ॥
सन्ध्यासी ६ अमणः ७ । इति जटाधरः ॥ परि-
व्राजकः ८ पराशरी ९ व्रजकः १० । इति शब्द-
रत्नावलो । तस्य लक्षणं यथा, गरुडपुराणे ।
“सर्वारम्भपरित्यागो भेक्ष्यार्थं ब्रह्ममूलात् ।
निष्परिव्रजताद्रोहसमताः सर्वजन्तुषु ॥
प्रियाप्रियपरिव्रज्जे सुखदुःखाविकारिता ।
संवाह्याभ्यन्तरं शौचं सुखदुःखाविकारिता ॥
सर्वैर्निद्रयसमाहारो धारणा ध्याननिवृत्ता ।
भावसंशुद्धिरिच्छे परिब्राड्बर्थं लभ्यते ॥”

परिशङ्कनीयः, त्रि, (परिशङ्कते इति । परि + शङ्क
+ अनीयर् ।) सर्वतोभावेन शङ्काविषयः । यथा,
“श्राद्धं सुचिन्तितमपि प्रतिचिन्तनीय-
मारोहितोऽपि वृषतिः परिशङ्कनीयः ।

अङ्के स्थितापि युवतिः परिरञ्जनीया
श्राद्धे वृषे च युवतौ च क्रुतो वश्रत्वम् ॥”
इत्युद्धटः ॥

परिशिष्टं, स्त्री, (परितः शिष्टः । शिष् + क्तः ।)
परिशेषविशिष्टम् । अवशिष्टार्थबोधकग्रन्थः ।
इति हेमचन्द्रः । २ । १७१ ॥ (यथा, क्वाण्टीग-
परिशिष्टम् । गृह्यपरिशिष्टमित्यादि ॥)

परिशुष्कं, स्त्री, (परितः शुष्कम् । शुष् + क्तः ।)
मांसयज्ञनभेदः । यथा,—

“मांसं बहुष्टतेर्भुङ्क्तं सित्तुच्चासुना सुहुः ।
जीरकाद्यैः समायुक्तं परिशुष्कं तदुच्यते ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

सर्वतोनीरसे त्रि ॥ (यथा, हेः रामायणे ।
२ । ५६ । ५ ।

“उपतप्तोदका नदाः पल्लवानि सरांसि च ।
परिशुष्कपलाशानि वनान्युपवनानि च ॥”)

परिशोधः, पुं, (परि + शुध् + भावे घञ् ।) परि-
शोधनम् । सर्वतोभावेन शुद्धिः ॥

परिशोयः, पुं, (परि + शुध् + भावे घञ् ।)
सर्वतोभावेन शुष्कता । (यथा, गोः रामा-
यणे । ४ । १५ । ३४ ।

“वायुर्कपरिपीताम्बुर्वपरिस्नानपक्कनः ।
तङ्गा इव कालेन परिशोधं गमिष्यति ॥”)

परिश्रमः, पुं, (परि + श्रम् + घञ् । न वृद्धिः ।)
परिश्रान्तिः । तत्पथ्यायः । श्रमः २ क्लमः ३
क्षेपः ४ प्रयासः ५ आवासः ६ व्यायामः ७ ।

इति हेमचन्द्रः । २ । २३३ ॥ (यथा, रघुः ।
१ । ५८ ।

“तमाधिष्ठक्रियाश्रान्त-रथक्षोभपरिश्रमम् ।
प्रपच्छ कुशलं राज्ये राज्यश्रमसुनिः सुनिः ॥”)

परिश्रयः, पुं, (परिश्रयस्त्रिणु इति । परि + श्रि
+ “श्रच्” ३ । ३ । ५६ । इति अच् ।)

सभा । (भावे अच् ।) आश्रयः । इति मेदिनी ।
वे । १२२ ॥

परिश्रान्तः, त्रि, (परि + श्रम् + कर्त्तरि क्तः ।)
सर्वतोभावेन श्रान्तियुक्तः । (यथा, महा-
भारते । १ । ४६ । २६ ।

“परिश्रान्तो वयःस्थश्च षष्ठिवर्षो जरान्वितः ।
क्षुधितः स महारथ्ये ददर्श सुनिसत्तमम् ॥”

स्त्री । गायत्रीस्वरूपा भगवती । यथा, देवी-
भागवते । १२ । ६ । ६३ ।

“पावनी पादसहिता पेशला पवनाश्रिणी ।
प्रजापतिः परिश्रान्ता पञ्चतस्तनमखला ॥”)

परिश्रुतः, त्रि, (परि + श्रु + क्तः ।) सर्वतोभावेन
अवखविशिष्टः ॥

परिश्रयः, पुं, (परि + श्रिध् + भावे घञ् ।)
आश्रयः ॥

परिश्रुत्, [ट्] स्त्री, (पारतः सीदन्यस्याम् । पार-
+ सट् + अधिकरणे क्तिप् । “सदिरप्रतिः ।”
८ । ३ । ६६ । इति षन्म ।) सभा । इत्य-
मरः । २ । ७ । १५ ॥ (यथा, गोः रामा-
यणे । २ । १३ । १६ ।